

## בש"פ 5582/24 - מדינת ישראל נ' פלוני

### בבית המשפט העליון בש"פ 5582/24

כבוד השופט נ' סולברג

לפני:

מדינת ישראל  
נגד

העוררת:

פלוני

המשיב:

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי נוף  
הגליל-נצרת, מיום 7.7.2024, במ"ת  
36152-03-24, שניתנה על-ידי כבוד השופטת  
י' שטרית

בשם העוררת:

עו"ד לירון מלכה

בשם המשיב:

### **החלטה**

1. ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת, מיום 7.7.2024, במ"ת 36152-03-24 (השופטת י' שטרית), שבגדרה קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המשיב, והורה על העברתו ממעצר בית בפיקוח אלקטרוני במושבה יבנאל למעצר בית בפיקוח אלקטרוני בעיר טבריה.

2. ביום 17.3.2024, הוגש נגד המשיב כתב אישום, המייחס לו עבירות של ביצוע מעשים מגונים בשני קטינים; לצד כתב האישום, הוגשה גם בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ביום 14.4.2024, קיבל בית המשפט המחוזי את הבקשה, והורה על מעצר המשיב בפיקוח אלקטרוני, בדירה שהושכרה לשם כך במושבה יבנאל.

3. ביום 25.6.2024, הגיש המשיב לבית המשפט המחוזי, בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 14.4.2024, שבגדרה ביקש להעתיק את מקום מעצרו באיזוק אלקטרוני לדירת מגורים בטבריה.

הבקשה נומקה בקושי לעמוד בתשלומי השכירות של דירת המגורים שנשכרה ביבנאל, ובעלויות ההתניידות הנגזרות מן המגורים שם, שעה שמשמורני המשיב מתגוררים בטבריה. הבקשה - התקבלה. בית המשפט המחוזי ציין, כי "ככל שתידרש משפחת [המשיב] לשכור דירה מחוץ לעיר טבריה הרי שהלכה למעשה מדובר בעלות כלכלית שהמשפחה לא תוכל לעמוד בה", בשל מצוקה כלכלית קשה שאליה נקלעה המשפחה, "והנפקות האופרטיבית [...] היא החזרתו של [המשיב] למעצר מאחורי סורג ובריח". על רקע זה נמצא, כי באיזון בין השיקולים השונים, יש להיעתר לבקשת המשיב.

מכאן הערר שלפני.

4. העוררת טענה על כך שבית המשפט המחוזי הורה להעתיק את מקום מעצרו של המשיב לדירה המרוחקת קילומטרים ספורים בלבד מביתם של הקטינים בטבריה. לטענתה, הדבר עלול לפגוע בשלומם הנפשי של הקטינים; אף לצמצם את מרחב התנועה שלהם, בשל חשש ממפגש עם המשיב. עוד טענה העוררת, כי אין הצדקה להעתקת מקום המעצר דווקא לטבריה. לכל היותר, כך העוררת, ניתן היה לבחון חלופת מעצר אחרת, שתענה על הצורך להרחיק את המשיב מן הקטינים. מנגד, טוען המשיב, כי החלופה שנקבעה על-ידי בית המשפט המחוזי מצמצמת, כנדרש, את החשש מפני מסוכנותו, ומשכך, פוחת משקלו של שיקול הריחוק הגיאוגרפי. בנוסף, הודגשה המצוקה הכלכלית שאליה נקלעה משפחת המשיב. בהקשר זה נטען, כי בשל המלחמה בצפון הארץ קיימת נהירה של מפונים לסביבת העיר טבריה - נהירה שהובילה להאמרת מחירי השכירות באזור, ולהכבדת העול הכלכלי על משפחת המשיב.

5. לאחר שעיינתי בערר, על נספחיו, ושקלתי את טענות הצדדים, אלו שבכתב ואלו שבעל-פה, באתי לכלל מסקנה, לא בלי התלבטות, כי דין הערר - להידחות. אכן כן, כפי שטוענת העוררת, הימצאות המשיב בחלופת מעצר בעיר טבריה, המרוחקת קילומטרים אחדים מביתם של הקטינים - מעוררת קושי לא מבוטל (ראו למשל: בש"פ 6757/17 מדינת ישראל נ' סילמאן, פסקה 10 (7.9.2017)). יחד עם זאת, בנסיבות העניין, בשים לב למצוקה הכלכלית שאליה נקלעה משפחתו של המשיב; להעדר הפרות של תנאי המעצר שנקבעו; להתרשמותו החיובית של בית המשפט המחוזי מטיב הפיקוח שמבוצע על-ידי המשמורנים; ולהצהרת ב"כ המשיב בדיון לפני, שלפיה "לא תוגש בקשה בששת החודשים הקרובים לחלונות התאוווררות" - שוכנעתי כי יש בחלופה שנקבעה על-ידי בית המשפט המחוזי כדי להגשים את תכליות המעצר, כי מתקיים 'שינוי נסיבות', כמצוות סעיף 52(א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וכי הנמקת בית המשפט המחוזי בהחלטתו - מניחה את הדעת.

6. אשר על כן, הערר נדחה. המשיב יועבר למעצר בפיקוח אלקטרוני בטבריה בהתאם לתנאים שנקבעו בהחלטת בית המשפט המחוזי מיום 7.7.2024.

עמוד 2

ניתנה היום, י"א בתמוז התשפ"ד (17.7.2024).

שׁוֹפֵט

---